Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani, judecător - Negurița Veaceslav

Dosarul nr. 3a-206/25

2-24031055-02-3a-30012025

D E C I Z I E

dispozitiv

22 octombrie 2025 municipiul Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componența:

Președintele ședinței, judecător Sîrbu Victoria

Judecători Bagrin Lucia și Cașcaval Andrei

Grefier Morozov Sabrina

a examinat în ședință publică, apelurile declarate de Serviciul Tehnologii Informaționale a MAI și de Popa Ruslan împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, din 15 octombrie 2024, adoptată în cauza de contencios administrativ, la acțiunea înaintată de Popa Ruslan împotriva Serviciului Tehnologii Informaționale, persoană terță Ministerul Afacerilor Interne cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil și a deciziei adoptate în procedura prealabilă, obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil.

În conformitate cu prevederile art. 240 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, art. 389-390 Cod de procedură civilă, Completul de contencios administrativ din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,

d e c i d e :

Se resping apelurile declarate de Serviciul Tehnologii Informaționale și de Popa Ruslan.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, din 15 octombrie 2024.

Decizia este executorie de la emitere, cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiție, în termen de 2 (două) luni, prin intermediul Curții Supreme de Justiție.

Președintele ședinței,
judecător Sîrbu Victoria

Judecători Bagrin Lucia

Cașcaval Andrei

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani, judecător - Negurița Veaceslav
Dosarul nr. 3a-206/25
2-24031055-02-3a-30012025

D E C I Z I E

22 octombrie 2025 municipiul Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componența:
Președintele ședinței, judecător Sîrbu Victoria
Judecători Bagrin Lucia și Cașcaval Andrei
Grefier Morozov Sabrina

examinând în ședință publică, apelurile declarate de Serviciul Tehnologii Informaționale a MAI și de Popa Ruslan împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, din 15 octombrie 2024, adoptată în cauza de contencios administrativ, la acțiunea înaintată de Popa Ruslan împotriva Serviciului Tehnologii Informaționale, persoană terță Ministerul Afacerilor Interne cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil și a deciziei adoptate în procedura prealabilă, obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil.

a c o n s t a t a t :

Pretențiile reclamantului:

La 22 martie 2024, Popa Ruslan, s-a adresat cu acțiune în contencios administrativ împotriva Serviciului Tehnologii Informaționale (STI) și Ministerul Afacerilor Interne (MAI) solicitând:

- Anularea certificatului nr. 8/2-1827 din 06 martie 2023 emis de Serviciul Tehnologii Informaționale al MAI și deciziile adoptate în procedură prealabilă: a) nr. 8/5-T-4/24 din 15 ianuarie 2024, emisă de Serviciul Tehnologii Informaționale al MAI; b) nr. 44/22-699 din 15 februarie 2024, emisă de Ministerul Afacerilor Interne;
- Obligarea Serviciul Tehnologii Informaționale al MAI să emită actul administrativ individual favorabil, cu includerea perioadei de studii în cadrul Colegiului de poliție „Dimitrie Cantemir” în vechimea calendaristică în serviciu și achitarea indemnizației în conformitate cu art. 49 din Legea privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne nr. 288 din 16 decembrie 2016;
- Obligarea STI a MAI de a calcula și achita reclamantului Popa Ruslan, indemnizația pentru concediile neutilizate, pentru perioada anilor 1997-1999;
- Încasarea de la STI a MAI cheltuielilor de judecată suportate de reclamant pentru depunerea cererii în judecată, dar și pentru asistența în instanță.

În motivarea cererii de chemare în judecată s-a indicat că Popa Ruslan a fost angajat în cadrul Ministerul Afacerilor Interne începând cu 01 septembrie 1997, iar raporturile de serviciu au încetat la 03 martie 2023.

Pe durata serviciului Popa Ruslan nu a avut întreruperi în serviciu, nu a beneficiat de perioade calculate cu avantaj, iar termenul calendaristic de satisfacere a serviciului în organele afacerilor interne este de 25 ani 06 luni și 02 zile.

Acest fapt a servit temei pentru stabilirea dreptului la pensie pe linia MAI în corespundere cu prevederile Legii 288/2016, privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne.

La 06 martie 2023, Serviciul Tehnologii Informaționale al MAI a emis certificatul nr. 8/2-1826, prin care a confirmat faptul că Popa Ruslan a îndeplinit serviciul în cadrul subdiviziunilor MAI de la 01 septembrie 1997 până la 03 martie 2023, iar vechimea calendaristică în serviciu a constituit 25 ani 6 luni 02 zile.

Certificatul a fost prezentat pentru efectuarea calculării și eliberării indemnizației unice bănești în conformitate cu prevederile art. 49 alin. (2) și alin. (4) din Legea 288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne.

Reclamantul a menționat că la momentul încetării raporturilor de serviciu, dispunea de stagiu calendaristic de satisfacere a serviciului în organele afacerilor interne care nu putea fi mai mic de 25 de ani.

În continuare, reclamantul menționează că la 06 martie 2023, de către Serviciul Tehnologii Informaționale al MAI a fost emis certificatul nr. 8/2-1827, prin care s-a confirmat faptul că raportul de serviciu cu Popa Ruslan a încetat la 03 martie 2023 prin ordinul MAI nr. 34ef. din 22 februarie 2023, iar vechimea calendaristică în serviciu constituie 23 ani 08 luni 06 zile, fiind omisă perioada studiilor la zi din contul bugetului de stat în cadrul Colegiului de Poliție „Dimitrie Cantemir" în perioada 01 septembrie 1997-26 iunie 1999, din vechimea calendaristică la achitarea indemnizației unice de concediere.

Susține că la momentul încetării raporturilor de muncă, pârâtul urma să-i calculeze și să-i achite reclamantului toate plățile pe care acesta avea dreptul să le primească, inclusiv, plata pentru concediile neutilizate, indemnizațiile de concediere și altele, or cu o mare întârziere și fără un careva motiv, pârâtul a efectuat câteva transferuri bănești pe cardul reclamantului, a diferitor sume, fără a menționa expres care plăți anume au fost efectuate și modalitatea de calcul a acestora.

Pentru a clarifica modalitatea de efectuare a calculului, dar și mărimea plăților efectuate, reclamantul s-a adresat cu o cerere către pârât, prin care a solicitat să fie informat referitor la mărimea și componența calculului plăților efectuate ca rezultat a încetării raporturilor de serviciu.

La 26 decembrie 2023, pârâtul i-a comunicat răspunsul la adresarea sa, din care reclamantul a constatat că la stabilirea mărimii plăților ce i se cuvin, dar și a bazei de calcul, s-au comis o serie de încălcări.

Urmare a acestor constatări, reclamantul a depus cerere prealabilă prin care a solicitat pârâtului emiterea unui act, prin care să dispună revizuirea mărimii plăților stabilite, cu efectuarea unui nou calcul, iar ca consecință, achitarea tuturor plăților care i se cuvin reclamantului.

La 15 ianuarie 2024 pârâtul a emis răspuns la cererea prealabilă (care a fost recepționat la 26 ianuarie 2024), prin care a refuzat în satisfacerea cererii, indicând că decizia adoptată în urma examinării cererii prealabile a fost remisă Ministerului în vederea emiterii unei decizii definitive.

Prin răspunsul Ministerului Afacerilor Interne din 15 februarie 2024 (recepționat la 21 februarie 2024), reclamantului i s-a refuzat în satisfacerea cererii, cu informarea că răspunsul poate fi contestat în instanța de judecată.

Astfel, reclamantul susține că nu este de acord cu decizia adoptată, or, în corespundere cu prevederile art. 49 alin. (2) lit. f) al Legii 288 privind funcționarul public cu statut special din cadrul MAI, în cazul încetării raporturilor de serviciu în temeiul dispozițiilor art. 38 alin. (1) lit. b), c) și e), funcționarul public cu statut

special beneficiază de o indemnizație unică de concediere în cuantum de 16 salarii lunare.

Din conținutul răspunsului oferit de STI din 04 decembrie 2023 (adus la cunoștință solicitantului la 26 decembrie 2023) rezultă că reclamantului pentru stabilirea mărimii indemnizației unice, i s-a luat în calculat nu perioada de 25 ani 06 luni și 02 zile, ci o perioadă de doar 23 ani 8 luni și 06 zile, acest fapt fiind reflectat în certificatul nr. 8/2-1827 din 06 martie 2023.

Raportat la această perioadă, reclamantului i s-a calculat și achitat o indemnizație în mărime de 14 salarii lunare, or, anume excluderea anilor de studii în cadrul Colegiului de Poliție „Dimitrie Cantemir" în perioada 01 septembrie 1997-26 iunie 1999, a dus la achitarea doar a 14 salarii lunare pentru vechimea indicată în certificatul sus menționat și nu a 16 salarii lunare la achitarea indemnizațiilor de concediere, în conformitate cu art. 49 alin. (2) lit. (f) din Legea 288/2016, prin ce nu i s-a achitat indemnizația de concediere în mărime de două salarii lunare.

Reclamantul a mai indicat că pârâtul motivează stabilirea perioadei de 23 ani 8 luni și 06 zile, prin faptul că, Legea 288 privind funcționarul public cu statut special din cadrul MAI, stabilește statutul studentului în cadrul MAI, unde nu se regăsește și calitatea de student al Colegiului de Poliție „Dimitrie Cantemir". Anume din acest motiv, susține pârâtul că a fost luată în calcul perioada de 23 ani 8 luni și 06 zile, fiind exclusă perioada de studii în cadrul Colegiului de Poliție „Dimitrie Cantemir". Pârâtul consideră că perioada studiilor în cadrul Colegiului de Poliție „Dimitrie Cantemir", nu reprezintă perioadă în care Popa Ruslan ar fi satisfăcut serviciul în cadrul MAI.

Astfel, susține reclamantul că i-a fost lezat dreptul legal la achitarea indemnizației de concediere conform cadrului normativ, motiv pentru care își exprimă dezacordul față de decizia emisă, atât de Serviciul Tehnologii Informaționale al MAI, cât și de Ministerul Afacerilor Interne.

Suplimentar, reclamantul reiterează că prin emiterea actului administrativ defavorabil menționat, au fost încălcate prevederile art. 49 alin. (2) din Legea 288/2016, privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, care prevăd expres că în cazul încetării raportului de serviciu, în temeiul dispozițiilor art. 38 alin. (1) lit. b), c), și e), funcționarul public cu statut special beneficiază de o indemnizație unică, al cărei cuantum variază în funcție de vechimea calendaristică în organele apărării naționale, securității statului și ordinii publice după cum urmează: a) până la 5 ani - în mărime de 3 salarii lunare; b) de la 5 la 10 ani - în mărime de 6 salarii lunare; c) de la 10 la 15 ani - în mărime de 8 salarii lunare; d) de la 15 la 20 de ani - în mărime de 10 salarii lunare; e) de la 20 la 25 de ani - în mărime de 14 salarii lunare; f) de la 25 la 30 de ani - în mărime de 16 salarii lunare; g) de peste 30 de ani - în mărime de 18 salarii lunare.

Consideră că, o astfel de modalitate de argumentare este una abuzivă, lipsită de suport legal, dar și aberantă.

Reclamantul a subliniat că prevederile Legii nr. 288 din 16 decembrie 2016, nu pot avea efect retroactiv în ce privește apariția și dobândirea drepturilor înainte de momentul intrării în vigoare a acestei legi, iar privitor la statutul de student, Legea nr. 288 produce efecte juridice doar pentru perioada ulterioară intrării legii în vigoare.

Or, aceasta poate produce efecte doar în ce privește statutul de student pentru perioada ulterioară momentului intrării sale în vigoare.

Totodată, susține că interpretarea cadrului normativ de către Serviciul Tehnologii Informaționale al MAI și anume a prevederilor Legii 288/2016, la calcularea vechimii calendaristice efectuată conform certificatului nr. 8/2-1827 din 06 martie 2023 emis de Serviciul Tehnologii Informaționale al MAI este una eronată, deoarece nu s-au luat în calcul și prevederile altor acte normative în vigoare și anume a Hotărârii de Guvern nr. 429/2020 cu privire la organizarea și funcționarea unor instituții publice de învățământ din subordinea Ministerului Afacerilor Interne, unde pct. 43 prevede că cursanții sunt funcționarii publici cu statut special din cadrul MAI, autorităților administrative și instituțiilor din subordinea acestuia, delegate la cursurile de formare profesională în Academie, iar pct. 45, studenții cu statut special sunt cei care urmează studiile superioare de licență, forma de învățământ cu frecvență, pe locuri cu finanțare de la bugetul de stat. Concomitent cu înmatricularea la studii ei sunt încadrați în serviciul public cu statut special, dețin calitatea de funcționar public cu statut special din cadrul MAI și se află la regim special, fiind asigurați cu dreptul de hrană și la necesitate, cazați.

Astfel, a indicat că obiectul adresării în instanța de judecată și pretențiile înaintate față de Serviciul Tehnologii Informaționale al MAI, este dezacordul referitor la emiterea actului administrativ și anume a certificatului nr. 8/2-1827 din 06 martie 2023, prin care a fost lipsit de plata a 2 salarii lunare la achitarea indemnizațiilor de concediere și sunt bazate pe următoarele circumstanțe după cum urmează: prin ordinul comandantului Colegiului de Poliție al MAI nr. 1406ef. din 04 august 1997 cu privire la înmatriculare, reclamantul a fost încadrat la studii în cadrul Colegiului de Poliție „Dimitrie Cantemir” al MAI începând cu 01 septembrie 1997-26 iunie 1999 și a făcut studii din contul bugetului de stat. La momentul înmatriculării la studii în instituțiile de învățământ de specialitate ale Ministerului Afacerilor Interne, activitatea MAI în anul 1996, era reglementată de un alt cadru normativ și anume de Legea nr. 416 din 18 decembrie 1990 cu privire la poliție, care a fost abrogată odată cu intrarea în vigoare a Legii nr. 320 din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului. Potrivit art. 19 din Legea nr.416 din 18 decembrie 1990 cu privire la poliție (la angajarea în serviciu colaboratorul poliției depune jurământ).

Reiterează că Legea nr.320/2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului la art. 17 alin.(3) expres prevede că pe durata studiilor, studenții Academiei „Ștefan cel Mare” a Ministerului Afacerilor Interne se consideră angajați în serviciul Poliției. Reclamantul a depus jurământul de încadrare în cadrul Ministerului Afacerilor Interne, conform cadrului normativ care era în vigoare în acea perioadă de timp și ulterior pe întreaga perioadă a studiilor 1997-1999 în funcția de cursant a beneficiat de uniformă de serviciu, legitimație de polițist, fiind atras la îndeplinirea sarcinilor poliției, tot odată fiind antrenat sistematic în activitățile de menținere și restabilire a ordinii publice, cu atribuirea statutului juridic de colaborator al poliției, stabilit în art.6 din Legea Republicii Moldova nr.416 din 18 decembrie 1990 cu privire la Poliție, din care rezultă exercitarea pe deplin a sarcinilor de bază a poliției, prevăzută de Legea nr.416 din 18 decembrie 1990 cu privire la poliție.

Ulterior, odată cu finisarea studiilor la 27 iunie 1999, prin ordinul MAI nr. 85ef., reclamantul a fost numit în funcția de inspector pentru patrulare rutieră și ordine publică a BPROP al IPM Chișinău, încheind un contract de muncă, care deja și-a produs efecte juridice.

Susține reclamantul că la finalizarea studiilor în cadrul Colegiului de Poliție „Dimitrie Cantemir”, nu a fost încadrat din nou în organele afacerilor interne, ci printr-un ordin intern doar a fost repartizat la serviciu în subdiviziunea structurală a MAI.

La încetarea raporturilor de serviciu, prin ordinul de încetare a raporturilor de serviciu i s-a confirmat stagiul de serviciu în MAI, iar acesta nu a fost mai mic decât 25 de ani.

Anume acest fapt a servit și temei pentru stabilirea dreptului la pensie.

Menționează reclamantul că a fost angajat în cadrul Ministerul Afacerilor Interne începând cu 01 septembrie 1997, iar raporturile de serviciu au încetat la 03 martie 2023, pârâtul urmând să-i calculeze indemnizația pentru concediile neutilizate și pentru perioada anilor 1997-1999. Or, pentru perioada anilor 1997-1999 reclamantului nu i s-a achitat indemnizația pentru concediile neutilizate, drept confirmare constituie certificatul nr. A/19-27 din 22 februarie 2023 eliberat de Academia “Ștefan cel Mare” al Ministerului Afacerilor Interne.

Susține că pârâtul motivează refuzul său cu faptul că o astfel de informație nu se regăsește în certificatele eliberate, însă o astfel de abordare reprezintă o apreciere inversată a situației, unde lipsa informației despre concediile acordate urmează a fi interpretată în folosul reclamantului și anume că aceste concedii nu au fost acordate.

La 21 februarie 2024 reclamantul Popa Ruslan, a recepționat răspunsul Ministerului Afacerilor Interne din 15 februarie 2024, constatând că Ministerul

Afacerilor Interne susține poziția STI a MAI, fără a se referi la argumentele expuse de către reclamant.

Astfel, reclamantul îl consideră nejustificat, abuziv prin faptul neadoptării deciziei de anulare a actului administrativ emis contrar prevederilor legale.

Soluția instanței de fond

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 15 octombrie 2024, cererea de chemare în judecată înaintată de Popa Ruslan a fost admisă parțial.

S-au anulat certificatul nr. 8/2-1827 din 06 martie 2023 emis de Serviciul Tehnologii Informaționale al MAI și deciziile de refuz din 15 ianuarie 2024 și 15 februarie 2024 adoptate de Serviciul Tehnologii Informaționale și MAI în procedură prealabilă.

S-a obligat Serviciul Tehnologii Informaționale al MAI să emită în privința lui Popa Ruslan actul administrativ individual favorabil, cu includerea perioadei de studii în cadrul colegiului de poliție în vechimea calendaristică în serviciu, cu recalcularea și achitarea îndemnizației corespunzătoare în conformitate cu art. 49 din Legea privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne nr. 288 din 16 decembrie 2016.

În rest, acțiunea s-a respins ca nefondată.

Solicitarea apelantului

- La 15 octombrie 2024 (*în interiorul termenului prevăzut la art. 232 alin. (1) Cod administrativ*), Serviciul Tehnologii Informaționale a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 15 octombrie 2024, iar la 04 februarie 2025 *în interiorul termenului prevăzut la art. 232 alin. (2) Cod administrativ*) a fost înregistrată cererea de apel motivată, prin care a fost solicitat casarea hotărârii instanței de fond și emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea reclamantului să fie respinsă.

În motivarea cererii de apel apelantul a invocat că potrivit art. 49 alin. (2) din Legea nr. 288/2016, funcționarul public cu statut special beneficiază, la încetarea raportului de serviciu în condițiile art. 38 alin. (1) lit. b), c) și e), de o indemnizație unică stabilită exclusiv în raport cu vechimea calendaristică efectivă în organele apărării naționale, securității statului și ordinii publice.

Totodată, apelantul susține că art. 49 alin. (6) din Legea citată, prevede expres că această vechime include doar perioadele de exercitare a funcțiilor publice (militare sau speciale) în condițiile legii.

De asemenea, conform art. 2 și art. 41 din Legea nr. 158/2008, vechimea în serviciul public cuprinde doar perioadele de exercitare efectivă a funcțiilor publice și alte situații expres indicate de lege, fără a include studiile în instituții de învățământ.

În aceleași coordonate, susține că nici Hotărârea Guvernului nr. 78/1994, nici Regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 334/1991 nu permit includerea perioadelor de studii, întrucât vechimea se calculează exclusiv pentru timpul în care persoana s-a aflat în serviciul organelor afacerilor interne, condiție pe care reclamantul nu o îndeplinea în perioada studiilor la Colegiul de Poliție „Dimitrie Cantemir”.

Prin urmare, apelantul remarcă faptul că perioada studiilor nu poate fi calificată drept vechime în funcții publice, neputând influența cuantumul indemnizației prevăzute de art. 49 alin. (2) din Legea nr. 288/2016.

În acest sens, subliniază că instanța de fond a interpretat eronat normele legale privind vechimea în muncă și a dispus în mod greșit includerea perioadei Colegiului.

În subsidiar, a menționat că, potrivit art. 49 alin. (4) din Legea nr. 288/2016, în cazul încetării repetate a raportului de serviciu cu drept de pensie, indemnizația unică se acordă prin excluderea sumelor anterior încasate.

Astfel, deoarece reclamantul este în prezent reîncadrat în MAI, la eventuale încetări ulterioare ale raportului de serviciu indemnizația va fi recalculată conform vechimii efective și cu respectarea art. 49 alin. (4).

- La 23 octombrie 2025, (*în interiorul termenului prevăzut la art. 232 alin. (1) Cod administrativ*) Popa Ruslan a depus apel nemotivat, iar la 21 februarie 2025 (*în interiorul termenului prevăzut la art. 232 alin. (2) Cod administrativ*), a înregistrat cererea de apel motivată împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 15 octombrie 2024, solicitând casarea parțială a acesteia în partea în care acțiunea a fost respinsă și respectiv, a emite o nouă decizie, prin care a obliga Serviciul Tehnologii Informaționale a MAI, de a calcula și achita indemnizația pentru concediile neutilizate, pentru perioada anilor 1997-1999 în număr de 15 zile.

În motivarea cereri de apel s-a invocat că instanța de fond a apreciat eronat atât normele legale, cât și probele administrate, conducând la concluzii greșite.

Astfel, apelantul a menționat că potrivit pct. 85 din Hotărârea Guvernului nr. 334/1991 (în vigoare în perioada 1997-1999), absolvenților instituțiilor de învățământ ale MAI, li se acorda concediu de 30 de zile, care intra în contul concediului anual.

La caz, apelantul susține că a fost cursant la Colegiul „Dimitrie Cantemir” între 01 septembrie 1997 și 27 iunie 1999, fiind angajat în MAI imediat după absolvire, începând cu 27 iunie 1999, fără ca i se fi acordat concediul de 30 de zile prevăzut de lege.

De asemenea, Certificatul nr. A/19-27 din 22 februarie 2023, emis de Academia „Ștefan cel Mare” (succesorul Colegiului), confirmă că nu i-a fost acordat concediul și nu există ordine emise în acest sens nici de MAI, nici de STI

MAI, or, concediul calculat de MAI pentru anul 1999 a inclus doar perioada 27 iunie 1999 - 31 decembrie 1999 (15 zile lucrătoare/17 zile calendaristice), care au fost trecute ca restanțe pentru acordare ulterioară.

Astfel, apelantul subliniază că a fost privat de dreptul la concediul integral de 30 de zile și de plata pentru zilele neutilizate.

Prin urmare, concluziile instanței de fond conform cărora „cele 30 de zile au intrat în contul concediului anual pentru anul 1999" sunt neîntemeiate, or, instanța nu a aplicat prevederile p. 85 din Hotărârea Guvernului nr. 334/1991.

În consecință, consideră că Serviciul Tehnologii Informaționale al MAI urmează să fie obligat să calculeze și să achite indemnizația pentru concediile neutilizate pentru perioada 1997-1999.

Argumentele participanților la proces:

În ședința instanței de apel, apelantul Popa Ruslan a susținut cererea sa de apel solicitând admiterea acesteia precum a fost formulată.

Reprezentantul apelantului Serviciul Tehnologii Informaționale – Coșnirca Sorina, a susținut cererea sa de apel solicitând admiterea acesteia precum a fost formulată.

Reprezentantul persoanei terțe Ministerul Afacerilor Interne – Ianciu Tatiana, a susținut argumentele invocate în referința prezentată asupra cererilor de apel.

Aprecierea instanței de apel

- *Cu referire la admisibilitatea acțiunii în contenciosul administrativ:*

Conform art. 22 alin. (1) Cod administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

În temeiul art. 17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Potrivit art. 189 alin. (1) și (2) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ. O acțiune în contencios administrativ poate fi înaintată și atunci când autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere.

În conformitate cu prevederile art. 206 alin. (1) și (2) Cod administrativ, o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare); b) obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual (acțiune în obligare); c) impunerea la acțiune, la tolerare a acțiunii sau la inacțiune (acțiune în realizare); d)

constatarea existenței sau inexistenței unui raport juridic ori nulității unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acțiune în constatare); sau e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acțiune de control normativ). Acțiunea în constatare prezumă existența unui interes îndreptățit pentru constatarea solicitată. Acțiunea în constatare nu poate fi înaintată dacă reclamantul își poate sau și-ar putea revendica drepturile printr-o altă acțiune prevăzută la alin. (1), cu excepția situației când se urmărește constatarea nulității unui act administrativ individual sau normativ.

Potrivit art. 207 alin. (1) Cod administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

Dispoziția art. 207 alin. (2) Cod administrativ, prevede că acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când: a) există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; b) există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare; c) la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; d) acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209; e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17; f) nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 208 din Codul administrativ – procedura prealabilă; g) acțiunea a fost depusă de o persoană fără împuterniciri în acest sens; h) cererea de chemare în judecată nu corespunde cerințelor prevăzute la art. 211 alin. (1) și (2) și art. 212 alin. (1) și reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanța de judecată.

În temeiul art. 209 alin. (1) și (2) Cod administrativ, acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia; b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art. 165 alin. (1) referitoare la nesoluționarea în termen se aplică corespunzător. Dacă informația cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conține în actul administrativ individual sau în decizia cu privire la cererea prealabilă ori este indicată incorect, înaintarea acțiunii în contencios administrativ se admite în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ sau a deciziei cu privire la cererea prealabilă.

La caz, analizând materialele cauzei în coroborare cu materialele dosarului administrativ, instanța de apel atestă că nu s-a constatat că: ar exista o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; ar exista o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare sau; la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209 Cod administrativ; acțiunea nu a fost semnată și depusă de Popa Ruslan, iar reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17 din Codul administrativ.

Având în vedere că în procesul examinării cererii de apel, nu au fost constatate circumstanțe care să determine inadmisibilitatea acțiunii, etapa verificării admisibilității fiind depășită, Completul judiciar apreciază că litigiul urmează a fi examinat în fond, prin aprecierea argumentelor invocate și a probatoriului administrat.

- *Cu referire la fondul cauzei de contencios administrativ:*

Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe atacată cu apel, prin prisma lucrărilor din dosar în raport cu prevederile legislației în vigoare, Completul judiciar statuează că apelurile declarate sunt neîntemeiate și în conformitate cu prevederile art. 240 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, urmează a fi respinse din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 231 alin. (2) Cod administrativ, pentru procedura în apel se aplică corespunzător prevederile cap. II din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

Astfel, conform art. 219 alin. (1) - (3) Cod administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți. Instanța de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greșelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete și pentru depunerea tuturor declarațiilor necesare constatării și aprecierii stării de fapt. Instanța de judecată indică asupra aspectelor de fapt și de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanții la proces. Instanța de judecată nu are dreptul să depășească limitele pretențiilor din acțiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanții la proces.

Conform art. 220 alin. (1) Cod administrativ, obținerea probelor în procedura

contenciosului administrativ are loc conform art. 87-93.

Din conținutul art. 93 Cod administrativ, rezultă că fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția. Prin derogare de la prevederile alin. (1), fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale. Reglementări suplimentare sau derogatorii sunt admisibile doar în baza prevederilor legale.

De asemenea, în conformitate cu art. 195 Cod administrativ, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art. 169-171.

Astfel, potrivit art. 118 alin. (1) Cod de procedura civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel, iar conform art. 122 alin. (1) din Cod, circumstanțele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probațiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante.

În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces.

În fapt, din înscrisurile cauzei și dosarul administrativ se atestă că în temeiul Ordinului comandantului Colegiului de Poliție al MAI nr.140ef. din 04 august 1997 „*cu privire la înmatriculare în Colegiul de poliție a promoției 1997-1999*”, Popa Ruslan a fost înmatriculat la studii în cadrul Colegiului de Poliție începând cu 01 septembrie 1997.

Prin ordinul nr. 80 ef. din 26 iunie 1999, emis în conformitate cu Hotărârea Guvernului nr. 477 din 06 august 1996 și Regulamentul Colegiului de Poliție al MAI, și în baza hotărârii comisiei de stat de calificare, Popa Ruslan, a fost exmatriculat din Colegiul de poliție al MAI în legătură cu absolvirea, cu conferirea gradelor speciale a efectivului de trupă și corpului de comandă inferior cu acordarea calificării „jurist”.

Prin Ordinul Ministerului Afacerilor Interne nr. 85ef. din 27 iunie 1999, Popa Ruslan, a fost angajat în cadrul Batalionului Patrulare Rutieră și Ordine Publică al IPM Chișinău, prin contract.

Ulterior, prin ordinul MAI nr. 34ef. din 22 februarie 2023, s-a dispus încetarea raportului de serviciu al funcționarului public cu statut special - Popa Ruslan, de la 03 martie 2023, în baza art. 38 alin. (1) lit. a), c) al Legii privind funcționarul public cu statut special din cadrul MAI nr.288/2016 – demisie, dispunându-se achitarea indemnizației unice în conformitate cu art. 49 alin. (2) al aceleiași legi.

În context, la 06 martie 2023, Serviciul Tehnologie Informațională a MAI, i-a eliberat lui Popa Ruslan certificatul nr. 8/2-1826, potrivit căruia, vechimea în

muncă la 03 martie 2023 constituie 25 ani 06 luni și 02 zile, or la aceeași dată a fost eliberat și certificatul nr. 8/2-1827, potrivit căruia vechimea calendaristică în serviciu constituie 23 ani 08 luni 06 zile (f.d. 20-21).

Nefiind de acord cu certificatul nr. 8/2-1827 din 06 martie 2023, prin care nu i-a fost inclusă perioada de studii cu frecvența la zi în cadrul Colegiului de Poliție „Dimitrie Cantemir", la 22 noiembrie 2023, Popa Ruslan s-a adresat cu cerere în adresa Serviciului Tehnologii Informaționale, prin care a solicitat să fie informat referitor la mărimea și componența calculului plăților efectuate ca rezultat a încetării raporturilor de serviciu.

Prin răspunsul Serviciului Tehnologii Informaționale, nr. 8/5-Avc.T-419/23 din 04 decembrie 2023, Popa Ruslan a fost informat referitor la componentele ce au format baza de calcul a mărimii indemnizației unice de eliberare din serviciu, precum și a compensațiilor pentru concediile neutilizate.

Nefiind de acord cu răspunsul dat, la 02 ianuarie 2024 Popa Ruslan a înaintat cerere prealabilă în adresa Serviciului Tehnologii Informaționale, or prin răspunsul nr. 8/5-T-4/24 din 15 ianuarie 2024, cererea prealabilă a fost respinsă, solicitantul fiind informat că întru luarea deciziei definitive cu privire la cererea prealabilă, materialele acumulate vor fi transmise către organul ierarhic superior.

De altfel, prin răspunsul Ministerului Afacerilor Interne nr.44/22-699 din 15 februarie 2024, a fost susținută poziția Serviciului Tehnologii Informaționale și s-a respins cererea prealabilă.

Astfel, nefiind de acord cu certificatul nr. 8/2-1827 din 06 martie 2023 și refuzul nr. 8/5-T-4/24 din 15 ianuarie 2024, emise de Serviciul Tehnologii Informaționale, precum și cu răspunsul Ministerului Afacerilor Interne nr. 44/22-699 din 15 februarie 2024, Popa Ruslan a înaintat prezenta acțiune în instanța de judecată.

Cu referire la normele legale aplicabile speței, instanța subliniază că art. 41 alin. (1)-(3) din Legea nr. 158 din 04 iulie 2008 "*cu privire la funcţia publică şi statutul funcţionarului public*", vechimea în serviciul public include perioadele de exercitare efectivă a funcțiilor publice specificate în Clasificatorul unic al funcțiilor publice. Suplimentar la cele menționate la alin. (1), în vechimea în serviciul public intră și perioadele în care funcționarul public: a) nu a lucrat de fapt, dar i s-a menținut funcția publică și salariul mediu, integral sau parțial; b) a fost suspendat în condițiile art. 38 alin. (1), art. 52 lit. c)-e) sau art. 54 alin. (1) lit. b); c) a fost suspendat în condițiile art. 53 lit. b) și c) și ulterior absolvit de răspundere disciplinară sau penală; d) a fost absent forțat de la serviciu în legătură cu eliberarea sau destituirea ilegală și restabilirea ca urmare a pronunțării de către instanța de judecată a hotărârii respective. În sensul prezentei legi, vechimea în serviciul public se calculează cumulativ, indiferent de întreruperile pe care le-a avut funcționarul public în serviciul public. În vechimea în serviciul public intră și

perioadele de activitate în calitate de funcționar public în autoritățile publice care au funcționat pe teritoriul Republicii Moldova până la punerea în aplicare a prezentei legi.

Conform art. 38 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 288 din 16 decembrie 2016 ”*privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne*”, raportul de serviciu al funcționarului public cu statut special poate să înceteze după acumularea vechimii în muncă ce permite dreptul la pensie, cu excepțiile stabilite de prezenta lege.

În baza prevederilor art. 49 alin. (1)-(6) din aceeași Lege, retribuirea muncii funcționarului public cu statut special se efectuează de la bugetul de stat, conform legislației în vigoare. În cazul încetării raportului de serviciu, în temeiul dispozițiilor art. 38 alin. (1) lit. b), c), și e), funcționarul public cu statut special beneficiază de o indemnizație unică, al cărei cuantum variază în funcție de vechimea calendaristică în organele apărării naționale, securității statului și ordinii publice după cum urmează: a) până la 5 ani – în mărime de 3 salarii lunare; b) de la 5 la 10 ani – în mărime de 6 salarii lunare; c) de la 10 la 15 ani – în mărime de 8 salarii lunare; d) de la 15 la 20 de ani – în mărime de 10 salarii lunare; e) de la 20 la 25 de ani – în mărime de 14 salarii lunare; f) de la 25 la 30 de ani – în mărime de 16 salarii lunare; g) de peste 30 de ani – în mărime de 18 salarii lunare. Indemnizația unică se acordă o singură dată în carieră. În cazul încetării în mod repetat a raportului de serviciu cu drept de pensie, indemnizația menționată la alin. (2) se stabilește astfel încât să excludă valoarea indemnizației primite anterior. În cazul în care raportul de serviciu încetează în temeiul dispozițiilor art. 38 alin. (1) lit. f), funcționarul public cu statut special beneficiază de o indemnizație în condițiile stabilite de legislația muncii. În vechimea calendaristică prevăzută la alin. (2) se include întreaga vechime acumulată în funcții publice (militare, speciale), în condițiile prezentei legi.

De asemenea, potrivit pct. 3 subpct. 2) lit. j) al Regulamentului cu privire la modul de determinare a perioadei de vechime în muncă pentru stabilirea treptelor de salarizare aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1231 din 12 decembrie 2018 „*pentru punerea în aplicare a prevederilor Legii nr. 270/2018 privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar*”, la determinarea perioadei de vechime în muncă pentru stabilirea treptei de salarizare corespunzătoare vechimii în muncă pentru funcțiile cu statut special, inclusiv funcționarii publici cu statut special din cadrul apărării naționale, ordinii publice și securității statului, se iau în considerare perioadele care s-au aflat la studii în instituții de învățământ superior și profesional tehnic în domeniul milităriei, securitate a statului și ordine publică, învățământ cu frecvență, cu excepția perioadelor de studii în instituțiile care cuprind învățământul secundar.

În lumina circumstanțelor de fapt constatate și a normelor menționate supra, instanța de apel notează ca fiind neîntemeiată poziția abordată de autoritatea publică pârâtă, precum că perioada studiilor din cadrul instituțiilor de învățământ nu se include în vechimea calendaristică care acordă dreptul funcționarilor publici cu statut special să beneficieze de indemnizație unică la încetarea raportului de serviciu, or, potrivit pct. 45 din Regulamentul cu privire la organizarea și realizarea învățământului și cercetării în cadrul Academiei „Ștefan cel Mare” a Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 429 din 24 iunie 2020, studenții cu statut special sunt cei care urmează studiile superioare de licență, forma de învățământ cu frecvență, pe locuri cu finanțare de la bugetul de stat. Concomitent cu înmatricularea la studii ei sunt încadrați în serviciul public cu statut special, dețin calitatea de funcționar public cu statut special din cadrul MAI și se află la regim special, fiind asigurați cu dreptul de hrană și, la necesitate, cazați.

Mai mult ca atât, prin ordinul rectorului Academiei „Ștefan cel Mare” a MAI nr. 110 ef/st din 12 iulie 2022, a fost modificat ordinul nr. 140 ef. din 04 august 1997, s-au modificat ordinele comandantului Colegiului de poliție și a predecesorilor săi referitor la înmatriculare și absolvire în perioada anilor 1995-2001 și anume, modificate ordinile comandantului Colegiului de Poliție al Ministerului Afacerilor Interne, după cum urmează:

- 2) Pe efectiv nr. 140 ef. din 04 august 1997 Cu privire la înmatriculare în Colegiul de Poliție a promoției 1997-1999: a) în denumire, textul „*a promoției 1997-1999*”, se substituie cu cuvintele „*și încadrarea în organele afacerilor interne*”; b) în dispoziție, textul „*ordinul MAI nr. __ din . . . . . 19__ în baza Hotărârii*” se substituie cu cuvântul „*Hotărârea*”; c) în dispoziția p. 1, textul „*până la 27 august 1999*” se substituie cu textul „*cu încadrarea în organele a facerilor interne, acordarea gradelor speciale corespunzătoare și atribuirea numerelor personale după cum urmează*:. . . ”

- 4) Pe efectiv, nr. 80ef din 26 iunie 1999 ”Cu privire la conferirea gradelor speciale și calificării de jurist absolvenților Colegiului de Poliție promoția 1997-1999 de studii”: se completează cu pct. 3 cu următorul cuprins: ”3 Absolvenții nominalizați în pct. 1 din prezentul ordin, a-i considera în concediu în legătură cu absolvirea instituției de învățământ, care se include în contul concediului de odihnă pentru anul curent, de la 27 iunie 1999 până la data repartizării acestora la serviciu în subdiviziunile MAI sau înmatriculării la studii în instituțiile de învățământ superior ale MAI (inclusiv în alte state).

În context, ordinul nr. 110 ef/st din 12 iulie 2022, face referire și la pct. 85 din Regulamentul cu privire la angajarea, drepturile, obligațiile și răspunderea efectivului de trupă a corpului de comandă a organelor afacerilor interne ale RM, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 334 din 08 aprilie 1991; pct. 58 subpct. 2)

din instrucțiunile privind modul de aplicare a Regulamentului cu privire la angajarea, drepturile, obligațiile si răspunderea efectivului de trupă a corpului de comandă a organelor afacerilor interne a RM, aprobate prin Ordinul MAI nr. 150 din 10 iulie 1995, stipulând expres că pe perioada concediului respectiv, absolvenții se consideră la dispoziția Direcției cadre și instituții de învățământ a MAI, cu condiția că durata timpului în cauză să nu depășească 30 de zile lucrătoare (până la 31 iulie 1998 inclusiv).

Astfel, instanța de apel consideră neîntemeiate argumentele apelantului Serviciul Tehnologii Informaționale, susținute și de Ministerul Afacerilor Interne, cu referire la faptul că, perioada studiilor din cadrul Colegiului de Poliție nu se include în vechimea calendaristică care acordă dreptul funcționarilor publici cu statut special să beneficieze de indemnizație unică la încetarea raportului de serviciu, or, din actele cauzei rezultă că Popa Ruslan a fost înmatriculat la studii în Colegiul de Poliție al MAI al Republicii Moldova, cu forma de învățământ cu frecvență și finanțare de la bugetul de stat, în regim de cazarmă, studiile fiind desfășurate în cadrul unei instituții de învățământ militare, cu statut special, aspect care la rândul său determină, că pe parcursul perioadei de studii a fost antrenat la îndeplinirea sarcinilor poliției, cu atribuirea statutului juridic de colaborator al poliției, fapt ce denotă existența relațiilor în serviciul public cu statut special.

De altfel, Completul respinge ca fiind neîntemeiate argumentele apelantului cu referire la faptul că, Colegiului de Poliție al Ministerului Afacerilor Interne în cadrul căruia a fost înmatriculat Popa Ruslan, nu reprezintă unul din organele apărării naționale, securității statului și ordinii publice, or, potrivit pct. 2 al Hotărârii Guvernului cu privire la reorganizarea Școlii republicane de subofițeri de poliție a Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova nr. 447 din 06 august 1996, Ministerul Afacerilor Interne și Ministerul Învățământului în termen de până la 01 octombrie 1996, va elabora și aproba, în modul stabili, Statutul Colegiului de Poliție, structura, planul de învățământ și programele de instruire.

Totodată, potrivit pct. 3 din aceeași Hotărâre, rezultă că Colegiul a fost conceput ca o instituție de învățământ superior de scurtă durată, care va pregăti specialiști de calificare înaltă și cu profil larg, va contribui la aprofundarea deprinderilor teoretice și practice ale colaboratorilor din organele afacerilor interne, absolvenților Colegiului conferindu-se grade speciale.

Mai mult ca atât potrivit art. 25 alin. (1) din Legea învățământului nr. 547 din 21 iulie 1995, în vigoare până la 23 noiembrie 2014, învățământul mediu de specialitate se realizează în colegii și asigură pregătirea cadrelor de specialitate cu caracter aplicativ pentru economia națională și sfera socială.

Distinct de cele relatate, potrivit pct. 45 din Regulamentul cu privire la organizarea și realizarea învățământului și cercetării în cadrul Academiei ”Ștefan cel Mare” a Ministerului Afacerilor Interne (*succesorul Colegiului de Poliție al*

MAI absolvit de Popa Ruslan), aprobat prin Hotărârea Guvernului cu privire la organizarea și funcționarea unor instituții publice de învățământ din subordinea Ministerului Afacerilor Interne nr. 429 din 24 iunie 2020, studenții cu statut special sunt cei care urmează studiile superioare de licență, forma de învățământ cu frecvență, pe locuri cu finanțare de la bugetul de stat. Concomitent cu înmatricularea la studii ei sunt încadrați în serviciul public cu statut special, dețin calitatea de funcționar public cu statut special din cadrul MAI și se află la regim special, fiind asigurați cu dreptul de hrană și, la necesitate, cazați.

Sub acest aspect, instanța de apel reține că studiile realizate de către Popa Ruslan în Colegiul de Poliție al MAI al Republicii Moldova, nu au inclus studii gimnaziale sau după caz liceale, dar potrivit statutului Colegiului înființat, a realizat o pregătire specializată de calificare înaltă și cu profil larg, prin conferirea de grade speciale, ce s-au finalizat prin ordinul nr. 80 ef. din 26 iunie 1999, când a fost exmatriculat din Colegiul de poliție al MAI în legătură cu absolvirea instituției de învățământ, cu conferirea gradelor speciale a efectivului de trupă și corpului de comandă inferior cu acordarea calificării „jurist".

Prin urmare, este întemeiată poziția instanței de fond cu privire la includerea în vechimea calendaristică în organele apărării naționale, securității statului și ordinii publice, a perioadei de studii a reclamantului Popa Ruslan în cadrul Colegiului de Poliție al MAI al Republicii Moldova.

Drept consecință, prima instanță întemeiat a anulat certificatul nr. 8/2-1827 din 06 martie 2023 emis de Serviciul Tehnologii Informaționale al MAI și deciziile de refuz din 15 ianuarie 2024 și 15 februarie 2024 adoptate de Serviciul Tehnologii Informaționale și MAI în procedură prealabilă, obligând Serviciul Tehnologii Informaționale al MAI să emită în privința lui Popa Ruslan actul administrativ individual favorabil, cu includerea perioadei de studii în cadrul colegiului de poliție în vechimea calendaristică în serviciu, cu recalcularea și achitarea îndemnizației corespunzătoare în conformitate cu art. 49 din Legea privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne nr. 288 din 16 decembrie 2016.

În continuare, cu referire la argumentele apelantului Popa Ruslan cu privire la obligarea calculării și achitării indemnizației pentru concediul anual nefolosit, Completul de judecată va susține concluzia instanței de fond, deoarece conform pct. 58 al Hotărârii Guvernului nr. 334 din 08 iulie 1991 „*privind aprobarea Regulamentului cu privire la serviciul în organele afacerilor interne*" (în vigoare în perioada 1997-1999) persoanele corpului de comandă și efectivului de trupă pot să-și facă studiile în instituțiile de învățământ al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova și ale altor state, precum și la facultățile fără frecvență și serale de la instituțiile de învățământ superior și mediu special de la alte ministere

sau departamente, cu acordarea acestor persoane a înlesnirilor stabilite de legislația în vigoare pentru elevii cursanții ascultători și studenții instituțiilor respective.

Potrivit pct. 52 anexa nr. 1 al Hotărârii Guvernului nr. 429/2020 „*cu privire la aprobarea Regulamentului Academiei „Ştefan cel Mare" al MAI*", activitatea, drepturile și îndatoririle studenților, studenților-doctoranzi, post doctoranzilor, cursanților și auditorilor din cadrul Academiei, sunt reglementate prin ordine, regulamente, instrucțiuni, ghiduri și metodologii, emise și aprobate de Ministerul Educației, Culturii și Cercetării, Ministerul Afacerilor Interne, Carta universitară a instituției, precum și de prevederile Regulamentului privind activitatea persoanelor care studiază în Academie, adoptat de Senat și pus în aplicare prin ordin al rectorului instituției.

De altfel, deși Popa Ruslan în perioada 1997-1999, se considera ca fiind încadrat în serviciul public al MAI, ultimul în perioada studiilor a beneficiat de facilitățile și drepturile acordate de instituția de învățământ (Colegiul de Poliție) așa ca vacanțele de vară la finalizarea sesiunilor (de iarnă, de primăvară etc), neavând în perioada 1997-1999 dreptul la concediul anual de odihnă în temeiul legislației muncii în condițiile în care studiile erau efectuate în regim de cazarmă.

În partea ce ține concediul la absolvirea instituției, instanța de apel reiterează că, potrivit pct. 85 al Hotărârii Guvernului nr. 334 din 08 iulie 1991 „*despre aprobarea Regulamentului cu privire la serviciul în organele afacerilor interne*" (în vigoare în perioada 1997-1999), absolvenților instituțiilor de învățământ ale Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, la terminarea instituțiilor de învățământ, li se acordă concediu pe o perioadă de 30 de zile. Acest concediu, precum și concediul acordat absolvenților instituțiilor de învățământ superior și mediu special ale unor ministere sau departamente și care au fost încadrați pentru serviciu la organele afacerilor interne nemijlocit la absolvirea acestor instituții de învățământ, intră în contul concediului anual pentru anul curent.

Or, conform pct. 4 din Ordinul rectorului Academiei Ștefan cel Mare nr. 110 ef/st din 12 iulie 2022, de modificare a ordinului nr. 80ef din 26 iunie 1999, s-a decis ca absolvenții nominalizați în pct. 1 „...a-i considera în concediu în legătură cu absolvirea instituției de învățământ de la 27 iunie 1999 și până la repartizarea în serviciu, dar nu mult de 30 de zile...".

Astfel, dat fiind faptul că Popa Ruslan a fost încadrat în serviciul imediat după absolvire – 27 iunie 1999, Completul susține că cele 30 de zile acordate au întrat în contul concediului anual pentru anul curent, or conform certificatului nr. 8/2-10810 din 30 noiembrie 2023 eliberat de Serviciul Tehnologii Informaționale al MAI, pentru perioada de activitate a anului 1999, Popa Ruslan are restanță concediile de odihnă -15 zile lucrătoare/17 zile calendaristice (f.d.a 20), care a fost inclus în calculul plăților la eliberare.

Date similare despre concediile restante pentru anul 1999 au fost redate și în Certificatul IGP din 21 noiembrie 2023 (f.d.a 22), acte administrative pe care reclamantul nu le-a contestat.

Respectiv, din motivele expuse supra, instanța de apel va susține soluția instanței de fond și respectiv va respinge argumentele și pretențiile apelantului Popa Ruslan privind obligarea calculării și achitării indemnizației pentru concediile neutilizate în perioada 1997-1999.

În continuare, instanța de apel mai consideră important de remarcat faptul că argumentele apelanților se bazează pe interpretări eronate și nu sunt de natură să atragă anularea hotărârii contestate, or, neregularitățile invocate nu au avut consecințe asupra soluției în fond și nu au determinat emiterea unei soluții contrare legii.

Mai mult, instanța de apel notează că, contrar art. 93 alin. (1) Cod administrativ care reglementează sarcina probațiunii în contencios administrativ, apelanții nu au adus careva probe în susținerea pozițiilor sale, iar prin urmare, instanța de fond just a aplicat normele legale relevante la circumstanțele speței, a dat apreciere completă obiectivă și sub toate aspectele probelor, or, hotărârea contestată este legală și întemeiată, adoptată cu respectarea drepturilor și intereselor legitime ale participanților la proces.

Nu în ultimul rând, instanța menționează că fiind o trăsătură esențială a apelului, efectul devolutiv constă în provocarea unei noi judecăți de fond, atât cu privire la problemele de fapt, cât și cu privire la cele de drept, în limitele stabilite prin cererea de apel, astfel circumstanțele și probele care nu au putut fi prezentate în prima instanță, dar au o importanță majoră în soluționarea litigiului urmează să fie prezentate în instanța de apel.

Cu toate acestea, elementele desprinse din cererile de apel, nu elucidează o încălcare esențială de către prima instanță a unor prevederi legale în raport cu drepturile părților, or, apelurile declarate, nu conțin probe sau argumente noi în urma cărora s-ar constata netemeinicia hotărârii primei instanțe în raport cu împrejurările cauzei, circumstanțele de fapt și normele de drept, fiind elucidate de prima instanță și le-a fost dată apreciere corectă.

Instanța de apel, prin prisma jurisprudenței CEDO și anume cauza Rebait și alții vs France nr. 26561/1995, unde Comisia a menționat că ”. . . art. 6§1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes...”, ajunge la concluzia de a respinge cumulul argumentelor apelanților, deoarece acestea nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Finalmente ținând cont de raționamentele enunțate supra și având în vedere că hotărârea primei instanțe este legală și întemeiată, iar argumentele invocate de către apelanți sunt nefondate și combătute integral prin constatările expuse supra, Completul de judecată ajunge la concluzia de a respinge apelurile declarate de Serviciul Tehnologii Informaționale și de Popa Ruslan.

În conformitate cu prevederile art. 240 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, art. 389-390 Cod de procedură civilă, Completul de contencios administrativ din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,

d e c i d e :

Se resping apelurile declarate de Serviciul Tehnologii Informaționale și de Popa Ruslan.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, din 15 octombrie 2024.

Decizia este executorie de la emitere, cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiție, în termen de 2 (două) luni, prin intermediul Curții Supreme de Justiție.

Președintele ședinței,
judecător Sîrbu Victoria

Judecători Bagrin Lucia

Cașcaval Andrei